

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona M. P. (1) była zatrudniona w centrali spółki (...) S.A. znajdującej się przy ul. (...) w G., na podstawie umowy o pracę, w okresie od 4 maja 2004 roku do 12 września 2012 roku, pełniąc od 2007 roku funkcję Kierownika D. Rozliczeń i jednocześnie kasjera Kasy Głównej spółki (kasy centralnej). Komórka organizacyjna, którą zarządzała oskarżona podlegała służbowo bezpośrednio pod Zarząd spółki (...) S.A., a jej bezpośrednim przełożonym był w okresie 2009 – 2012 roku P. G. (1) – Dyrektor Finansowy spółki (...). W ramach wykonywanej pracy do obowiązków oskarżonej należało m.in. rozliczanie wszystkich oddziałów spółki (...) S.A. w zakresie prawidłowego gospodarowania środkami pieniężnymi, kontrolowanie raportów kasowych i środków w kasach oddziałów oraz raportowanie tych wartości do Zarządu spółki. Odpowiedzialna była również za prawidłowe zapisy księgowo operacji bankowych, tj. księgowanie wszystkich wpływów na rachunki bankowe spółki, za prawidłowe rozliczanie tzw. środków pieniężnych „w drodze”, w tym za operacje bankowe (zaciąganie i spłatę kredytów), transakcje wymiany walut oraz operacje factoringowe. W związku z zajmowanym przez oskarżoną stanowiskiem w dniu 23 czerwca 2007 roku została zawarta pomiędzy pracodawcą a oskarżoną umowa o odpowiedzialności materialnej, na podstawie której oskarżona przyjęła odpowiedzialność materialną w wysokości 100% za ewentualne niedobory w środkach pieniężnych powierzonych jej w trakcie trwania stosunku pracy, do momentu rozliczenia się z nich raportem kasowym. W ocenie dyrektora finansowego była ona rzetelnym i sumiennym pracownikiem.

Dowody :

zeznania świadka P. G. (1) – k. 368 – 371, k. 1025 – 1028,

zeznania świadka A. S. (1) – k. 1 – 6, k. 182 – 183, k. 341 – 343, k. 1028 – 1030,

zeznania świadka K. R. (1) – k. 411 – 414, 1034v – 1035v,

zeznania świadka M. M. (1) – k. 445 – 477, 1036v – 1037,

zeznania świadka A. P. (1) – k. 453 – 455 (k.1061),

kserokopia umowy o odpowiedzialności materialnej – k. 27 (k.1428),

kserokopia świadectwa pracy oskarżonej – k. 28 (k.1428).

Począwszy od stycznia 2009 roku oskarżona M. P. (1) – poza wykonywaniem normalnych obowiązkowych pracowniczych – zaczęła pobierać gotówkę z kasy oddziału nr (...) spółki (...) S.A. zlokalizowanego w tym samym budynku, co miejsce pracy oskarżonej, rzekomo w celu zasilenia kasy centralnej spółki, a w rzeczywistości zatrzymując ją dla siebie, nie odprowadzając jej do kasy spółki (...). Oskarżona każdorazowo, w krótkich odstępach czasu (co kilka, kilkanaście dni) zlecała telefonicznie pracownikom zatrudnionym w oddziale wypłatę środków pieniężnych z kasy oddziału, po czym w większości przypadków po ich odbiór przychodziła osobiście. Zdarzało się jednak i tak, iż po pieniądze - na polecenie oskarżonej – udawał się do kasy oddziału jeden z pracowników działu, którego była kierownikiem. Zgodnie z zasadami panującymi w spółce każdy pracownik dokonujący wypłaty środków pieniężnych z kasy (pobierający gotówkę) winien nakreślić swój podpis na dwóch egzemplarzach dowodu KW (kasa wyda), co oskarżona w przeważającej części przypadków własnoręcznie czyniła. Występowały jednakże okresowo pewne problemy z wydrukowaniem owych dowodów lub wypłata dokonywana była w pośpiechu, co powodowało, że oskarżona nie naniosiła na nich swojego podpisu, pomimo późniejszych telefonów i ponagleń ze strony pracownika oddziału. Oskarżona sporadycznie zlecała również podległym jej pracownikom osobisty odbiór środków pieniężnych z kasy oddziału; z tego też powodu ich podpisy również widnieją na niektórych dowodach KW. Odebrane pieniądze, wraz

z dowodem KW pracownicy ci przekazywali oskarżonej, nie pobierając z tego tytułu żadnego pokwitowania. Drugim mechanizmem działania oskarżonej była wypłata pieniędzy z kasy centralnej spółki, które przekazywane miały być rzekomo na jeden z rachunków bankowych spółki, jednakże część tych środków pieniężnych nigdy nie została przelana na konto firmy (...). Oskarżona nie miała problemu z wypłatą tych środków, gdyż tego rodzaju operacje mieściły się formalnie w zakresie jej kompetencji. Wypłat tych dokonywała logując się do systemu pod własnym nazwiskiem (na swoim loginie).

Dowody:

wyjaśnienia oskarżonej M. P. – k.990v-991v, k.1060,

zeznania świadka S. K. – k. 345 – 347, k. 353 – 355, k. 1031v – 1032,

zeznania świadka P. D. – k. 362 – 365, k. 1033 – 1033v,

zeznania świadka P. G. (2) – k. 368 – 371, k. 1025 – 1028,

zeznania świadka A. S. (1) – k. 1 – 6, k. 182 – 183, k. 341 – 343, k. 1028 – 1030,

zeznania świadka A. B. – k. 338 – 340, k. 1030 – 1031v,

zeznania świadka Z. N. – k. 349 – 352, k. 1032v – 1033,

zeznania świadka P. K. – k. 379 – 381, k. 1034 – 1034v,

zeznania świadka P. J. – k. 415 – 417, k. 1035v – 1036,

zeznania świadka R. R. – k. 425 – 427, k. 1036 – 101036v,

zeznania świadka K. R. (1) – k. 411 – 414, 1034v – 1035v,

zeznania świadka M. M. (1) – k. 445 – 477, 1036v – 1037,

zeznania świadka A. P. (1) – k. 453 – 455 (k.1061),

opinia (...) – k. 391 – 410, k. 552 – 554 (k.1429),

opinia z zakresu badania pisma ręcznego – k. 573 – 912, 1367-1421 (k.1429).

Oskarżona dokonała osobiście wypłat gotówki z kasy oddziału na podstawie następujących dowodów KW:

- dowód KW (...) z dnia 06.01.2009
- dowód KW (...) z dnia 12.01.2009
- dowód KW (...) z dnia 13.01.2009
- dowód KW (...) z dnia 15.01.2009
- dowód KW (...) z dnia 02.02.2009
- dowód KW (...) z dnia 07.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 08.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 11.05.2009

- dowód KW (...) z dnia 13.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 15.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 19.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 21.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 25.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 28.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 29.05.2009
- dowód KW (...) z dnia 02.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 05.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 05.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 08.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 09.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 10.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 15.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 18.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 22.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 25.06.2009
- dowód KW (...) z dnia 02.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 06.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 07.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 08.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 09.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 20.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 21.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 23.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 27.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 29.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 31.07.2009
- dowód KW (...) z dnia 03.08.2009

- dowód KW (...) z dnia 04.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 07.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 10.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 11.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 13.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 14.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 17.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 18.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 21.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 25.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 26.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 26.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 28.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 31.08.2009
- dowód KW (...) z dnia 02.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 04.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 07.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 08.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 11.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 14.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 15.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 16.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 18.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 24.09.2009
- dowód KW (...) z dnia 09.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 12.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 15.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 16.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 19.10.2009

- dowód KW (...) z dnia 21.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 23.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 26.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 29.10.2009
- dowód KW (...) z dnia 02.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 04.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 05.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 09.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 12.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 17.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 19.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 23.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 25.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 27.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 30.11.2009
- dowód KW (...) z dnia 02.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 03.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 04.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 07.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 09.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 10.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 14.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 16.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 17.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 18.12.2009
- dowód KW (...) z dnia 30.12.2009

- na łączną kwotę w **2009** roku wynoszącą 360.600,00 zł., z czego do kasy centralnej w tym roku dokonano wpłat na łączną kwotę 74.100 zł.;

- dowód KW (...) z dnia 04.01.2010

- dowód KW (...) z dnia 04.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 07.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 08.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 12.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 13.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 15.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 18.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 22.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 25.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 28.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 29.01.2010
- dowód KW (...) z dnia 01.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 01.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 02.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 04.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 08.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 09.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 10.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 11.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 12.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 16.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 17.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 18.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 19.02.2010
- dowód KW (...) z dnia 01.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 02.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 03.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 04.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 08.03.2010

- dowód KW (...) z dnia 12.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 15.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 19.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 22.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 23.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 25.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 26.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 30.03.2010
- dowód KW (...) z dnia 02.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 06.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 12.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 15.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 19.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 20.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 22.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 27.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 28.04.2010
- dowód KW (...) z dnia 04.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 06.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 07.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 12.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 14.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 17.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 18.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 21.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 24.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 26.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 27.05.2010
- dowód KW (...) z dnia 01.06.2010

- dowód KW (...) z dnia 02.06.2010
- dowód KW (...) z dnia 07.06.2010
- dowód KW (...) z dnia 10.06.2010
- dowód KW (...) z dnia 11.06.2010
- dowód KW (...) z dnia 14.06.2010
- dowód KW (...) z dnia 16.06.2010
- dowód KW (...) z dnia 06.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 07.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 08.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 08.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 09.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 12.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 15.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 16.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 19.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 21.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 23.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 26.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 30.07.2010
- dowód KW (...) z dnia 04.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 06.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 09.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 11.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 13.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 18.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 20.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 23.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 25.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 26.08.2010

- dowód KW (...) z dnia 30.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 31.08.2010
- dowód KW (...) z dnia 06.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 07.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 09.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 17.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 21.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 23.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 28.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 30.09.2010
- dowód KW (...) z dnia 01.10.2010
- dowód KW (...) z dnia 04.10.2010
- dowód KW (...) z dnia 06.10.2010
- dowód KW (...) z dnia 28.10.2010
- dowód KW (...) z dnia 29.10.2010
- dowód KW (...) z dnia 08.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 09.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 10.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 15.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 18.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 19.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 22.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 24.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 24.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 25.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 29.11.2010
- dowód KW (...) z dnia 02.12.2010
- dowód KW (...) z dnia 02.12.2010
- dowód KW (...) z dnia 07.12.2010

- dowód KW (...) z dnia 09.12.2010
- dowód KW (...) z dnia 14.12.2010
- dowód KW (...) z dnia 16.12.2010
- dowód KW (...) z dnia 28.12.2010
- dowód KW (...) z dnia 30.12.2010

- na łączną kwotę w **2010** roku wynoszącą 585.700,00 zł., z czego do kasy centralnej w tym roku dokonano wpłat na łączną kwotę 121.000 zł.;

- dowód KW (...) z dnia 04.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 10.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 17.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 19.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 24.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 25.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 27.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 31.01.2011
- dowód KW (...) z dnia 09.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 11.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 14.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 16.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 17.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 18.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 23.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 25.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 28.02.2011
- dowód KW (...) z dnia 04.03.2011
- dowód KW (...) z dnia 08.03.2011
- dowód KW (...) z dnia 25.03.2011
- dowód KW (...) z dnia 29.03.2011
- dowód KW (...) z dnia 31.03.2011

- dowód KW (...) z dnia 01.04.2011
- dowód KW (...) z dnia 04.04.2011
- dowód KW (...) z dnia 06.04.2011
- dowód KW (...) z dnia 08.04.2011
- dowód KW (...) z dnia 28.04.2011
- dowód KW (...) z dnia 02.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 05.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 06.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 09.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 10.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 12.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 16.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 19.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 24.05.2011
- dowód KW (...) z dnia 03.06.2011
- dowód KW (...) z dnia 10.06.2011
- dowód KW (...) z dnia 21.06.2011
- dowód KW (...) z dnia 27.06.2011
- dowód KW (...) z dnia 30.06.2011
- dowód KW (...) z dnia 11.07.2011
- dowód KW (...) z dnia 12.07.2011
- dowód KW (...) z dnia 04.08.2011
- dowód KW (...) z dnia 05.08.2011
- dowód KW (...) z dnia 16.08.2011
- dowód KW (...) z dnia 23.08.2011
- dowód KW (...) z dnia 06.09.2011
- dowód KW (...) z dnia 07.09.2011
- dowód KW (...) z dnia 13.09.2011
- dowód KW (...) z dnia 14.09.2011

- dowód KW (...) z dnia 24.10.2011
- dowód KW (...) z dnia 28.10.2011

- na łączną kwotę w **2011** roku wynoszącą 457.550,00 zł., z czego do kasy centralnej w tym roku dokonano wpłat na łączną kwotę 36.500 zł.;

- dowód KW (...) z dnia 26.01.2012
- dowód KW (...) z dnia 01.02.2012
- dowód KW (...) z dnia 15.02.2012
- dowód KW (...) z dnia 17.02.2012
- dowód KW (...) z dnia 24.02.2012
- dowód KW (...) z dnia 27.02.2012
- dowód KW (...) z dnia 02.03.2012
- dowód KW (...) z dnia 09.03.2012
- dowód KW (...) z dnia 12.03.2012
- dowód KW (...) z dnia 15.03.2012
- dowód KW (...) z dnia 16.03.2012
- dowód KW (...) z dnia 19.03.2012
- dowód KW (...) z dnia 29.03.2012
- dowód KW (...) z dnia 02.04.2012
- dowód KW (...) z dnia 06.04.2012
- dowód KW (...) z dnia 16.04.2012
- dowód KW (...) z dnia 19.04.2012
- dowód KW (...) z dnia 23.04.2012
- dowód KW (...) z dnia 10.05.2012
- dowód KW (...) z dnia 21.05.2012
- dowód KW (...) z dnia 28.05.2012
- dowód KW (...) z dnia 29.05.2012
- dowód KW (...) z dnia 01.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 01.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 04.06.2012

- dowód KW (...) z dnia 11.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 14.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 18.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 20.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 22.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 27.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 28.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 29.06.2012
- dowód KW (...) z dnia 02.07.2012
- dowód KW (...) z dnia 06.07.2012
- dowód KW (...) z dnia 16.07.2012
- dowód KW (...) z dnia 24.07.2012
- dowód KW (...) z dnia 27.07.2012
- dowód KW (...) z dnia 06.08.2012
- dowód KW (...) z dnia 10.08.2012
- dowód KW (...) z dnia 13.08.2012
- dowód KW (...) z dnia 16.08.2012
- dowód KW (...) z dnia 21.08.2012

- na łączną kwotę w **2012** roku wynoszącą 272.350,00 zł., z czego do kasy centralnej w tym roku dokonano wpłat na łączną kwotę 30.300 zł.;

Dowody:

opinia (...) – k. 391 – 410, k. 552 – 554 (k.1429),

zestaw wypłat z kasy oddziału – k. 188 – 189 (k.1428),

kopie raportów gotówkowych, raportów kasowych, dowodów KW – k. 190 – 334 (k.1429),

dowody KW (dowody rzeczowe),

dokumentacja przesłana przez (...) S.A. – k. 1077 – 1185 oraz 1192 – 1259, k. 1277 – 1335 (k.1429),

opinia z zakresu badania pisma ręcznego – k. 573 – 912, 1367-1421 (k.1429).

Wypłat z kasy centralnej oskarżona M. P. (1) dokonała osobiście na podstawie następujących dowodów:

- dowód KW (...) z dnia 31.03.2009

- dowód KW (...) z dnia 30.04.2009
 - dowód KW (...) z dnia 09.10.2009
 - dowód KW (...) z dnia 27.11.2009
- na łączną kwotę w 2009 roku wynoszącą 107.300,00 zł.
- dowód KW (...) z dnia 23.12.2010
- na kwotę 31.000,00 zł.
- dowód KW (...) z dnia 20.05.2011
 - dowód KW (...) z dnia 28.10.2011
 - dowód KW (...) z dnia 15.12.2011
 - dowód KW (...) z dnia 20.12.2011
- na łączną kwotę w 2011 roku wynoszącą 213.000,00 zł.
- dowód KW (...) z dnia 30.05.2011
- na kwotę w 2012 roku wynoszącą 23.000,00 zł.

Środki te w żadnej formie nie zostały zwrócone spółce (...) przez oskarżoną, ani nie zostały rozliczone w dokumentacji spółki.

Dowody:

opinia (...) – k. 391 – 410, k. 552 – 554 (k.1429),

zeznania biegłego R. G. – k.1056-1057,

zestaw wypłat z kasy oddziału – k. 188 – 189 (k.1428),

kopie raportów gotówkowych, raportów kasowych, dowodów KW – k. 190 – 334 (k.1429),

dokumentacja księgowa (dowód rzeczowy),

dokumentacja przesłana przez (...) S.A. – k. 1077 – 1185 oraz 1192 – 1259, k. 1277 – 1335 (k.1429).

Oskarżona M. P. (1), wykorzystując swoją wysoką pozycję służbową w firmie (...) i posiadane kompetencje, podejmowała szereg działań zmierzających do ukrycia braków gotówki, nie rozliczonej zgodnie z zasadami rachunkowości, a uzyskanej w opisany wyżej sposób. Wykonywała polecenia księgowania (PK), które nie znajdowały swojego uzasadnienia w rozliczeniach spółki, tj. dokonywała licznych przeksięgowania pomiędzy różnymi kontami spółki tytułem uzgodnienia kont, wykorzystywała ten sam dowód PK do szeregu księgowania, modyfikowała wskazane dowody wprowadzone do systemu księgowego przez nią samą, jak i przez innych, podległych jej pracowników działu. W celu zatuszowania uprawianego procederu preparowała wyciągi bankowe, poprzez naklejanie nieprawdziwych danych na rzeczywistą treść operacji bankowych, znajdującą się na wyciągu bankowych. Tak zmodyfikowane dokumenty przekazywała osobom dokonującym kontroli działalności finansowej spółki (audytorom), co spowodowało, że przez dłuższy czas działalność oskarżonej nie została ujawniona w toku czynności kontrolnych podejmowanych przez Zarząd spółki oraz podmioty zewnętrzne (audyt zewnętrzny). Szeroki zakres uprawnień

służbowych oskarżonej także nie sprzyjał wykryciu opisanego proceduru, gdyż odpowiadała ona za nadzór nad rozliczeniami finansowymi spółki i raportowała z tego tytułu bezpośrednio Zarządowi.

Dowody:

opinia (...) – k. 391 – 410, k. 552 – 554,

zeznania świadka K. R. (1) – k. 411 – 414, 1034v – 1035v,

zeznania świadka P. G. (1) – k. 368 – 371, k. 1025 – 1028,

zeznania świadka A. S. (1) – k. 1 – 6, k. 182 – 183, k. 341 – 343, k. 1028 – 1030,

zeznania świadka A. B. – k. 338 – 340, k. 1030 – 1031v.

W sierpniu 2012 roku Dyrektor Finansowy P. G. (1) powziął informację o nieprawidłowościach w gospodarowaniu majątkiem spółki przez oddział (...), który w owym czasie pozostawał pod zarządem podmiotu zewnętrznego. Z uwagi między innymi na doprowadzenie przez tego agenta do niedoborów magazynowych została z nim rozwiązana umowa o zarządzanie ww. oddziałem. Podczas wyjaśniania zaistniałej sytuacji ujawniono, że niezgodnie z regulacjami spółki i umową zawartą z agentem, pobierał on środki pieniężne bezpośrednio z kasy. Ten stan rzeczy spowodował konieczność zbadania przepływu pieniędzy z kas oddziałów spółki na jej rachunki bankowe. Za kontrolę terminowości i rzetelność odprowadzania utargów na konto spółki odpowiedzialna była oskarżona M. P. (1); w związku z tym została ona wezwana do wyjaśnienia przyczyn braku sygnalizacji swojemu przełożonemu co do wystąpienia takiego proceduru. Nie uzyskawszy rzeczowych wyjaśnień od oskarżonej dyrektor finansowy zainicjował wnikliwą kontrolę pracy oskarżonej i przestrzegania przez nią wewnętrznego regulaminu spółki. W tym celu powołał zespół składający się z pracowników spółki oraz pracowników firmy zewnętrznej (...) z G., zaś kierownikiem tego zespołu została A. S. (1). Przeprowadzony przez wymieniony zespół audyt wewnętrzny, po wielomiesięcznych pracach i sprawdzeniach, ustalił fakt poważnych nieprawidłowości w pracy oskarżonej M. P. (1), polegający m.in. na dokonywaniu wypłat z kasy oddziału gotówki w celu zasilenia kasy centralnej, przy braku takich wpływów.

Dowody:

zeznania świadka P. G. (1) – k. 368 – 371, k. 1025 – 1028,

zeznania świadka A. S. (1) – k. 1 – 6, k. 182 – 183, k. 341 – 343, k. 1028 – 1030,

zeznania świadka A. B. – k. 338 – 340, k. 1030 – 1031v,

notatka uzupełniająca dot. czynności kontrolnych w zakresie operacji kasowych w oddziale (...) i centrali spółki (...) S.A. sporządzona przez świadka A. S. (1) – k. 184 – 185,

W toku czynności kontrolnych, podczas nieobecności oskarżonej M. P. (1), zostało przeszukane jej miejsce pracy. O. również sejf do przechowywania środków pieniężnych z kasy centrali, do którego dostęp miała jedynie oskarżona. Na podstawie dokonanego przeszukania stwierdzono poważne braki w dokumentacji księgowej, a także nadwyżkę w gotówce znajdującej się w sejfie, przy czym nie udało się ustalić, z czego może wynikać owa nadpłata. Część dokumentów w postaci między innymi segregatorów ujawniono w mieszkaniu oskarżonej.

Dowody:

notatka dot. stanu gotówki w kasie centralnej na 18.09.2012r. sporządzona przez świadka A. B. – k. 186 (k.1428),

notatka dot. stanu gotówki w kasie centralnej sporządzona przez świadka K. R. (1) – k. 187 (k.1428),

zeznania świadka A. B. – k. 338 – 340, k. 1030 – 1031v,

zeznania świadka K. R. (1) – k. 411 – 414, 1034v – 1035v,

protokół przeszukania mieszkania – k. 328 – 334 (k.1429).

Oskarżona pobrane ze spółki (...) pieniądze przeznaczała na własne potrzeby oraz potrzeby swojej rodziny, żyjąc na bardzo wysokim poziomie. Dokonywała zakupów drogich elementów garderoby, luksusowych torebek. Środki te zostały również spożytkowane na gruntowny remont i urządzenie jednego z poziomów domu położonego w G. – O., w którym oskarżona mieszka wraz z rodziną.

Dowody:

wyjaśnienia oskarżonej M. P. (1) – k. 990v – 990v,

zeznania świadka A. S. (1) – k. 341 – 343, k. 1028 – 1030,

zeznania świadka K. R. (1) – k.411 – 414, k. 1034v – 1035v,

zeznania świadka M. M. (1) – k. 445 – 447, k. 1036v – 1037.

Oskarżona M. P. (1) ma 37 lat, wykształcenie średnie ogólne (maturalne), bez wyuczonego zawodu. Obecnie jest osobą bezrobotną, pozostającą na utrzymaniu męża. Ma dwoje dzieci w wieku 13 i 15 lat. Nie posiada żadnego majątku. Dom jednorodzinny w G. - O., w którym zamieszkuje wraz z rodziną, rodzicami oraz babcią męża jest własnością jej teścia. Oskarżona nie była dotąd karana sędownie i nie była notowana przez Policję.

Dowody:

oświadczenie oskarżonej M. P. (1) – k. 990v – 900v.

dane o karalności – k. 457a (k.1429),

wydruk z bazy CEL – k. 178 (k.1428),

kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 477 – 474 (k.1429).

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona M. P. (1) poddana została jednorazowemu badaniu sądowo – psychiatrycznemu. Biegli nie stwierdzili u oskarżonej choroby psychicznej lub upośledzenia umysłowego; ujawniono jedynie zaburzenia nerwicowe o charakterze lękowo – depresyjnym, które nie mają natury choroby psychicznej, ani nie są związane z organicznym uszkodzeniem (...), lecz są reakcją na czynniki zewnętrzne – stresujące (np. warunki pracy, prowadzone postępowanie karne). Nie stwierdzono jakichkolwiek zaburzeń popędów. W czasie popełnienia czynu - według biegłych - miała ona zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, a zatem poczytalność oskarżonej nie budzi wątpliwości. Biegli zapoznali się z wyjaśnieniami oskarżonej, w tym związanymi z podawanym przez nią wewnętrznym przymusem dokonywania zakupów i stwierdzili, że brak jest w tym przypadku jakiegokolwiek podłoża psychopatologicznego, a jedynie chęć poprawy swojej sytuacji finansowej.

Dowody:

opinia sądowo – psychiatryczna – k. 527 – 529 (k.1429),

uzupełniająca, ustna opinia sądowo psychiatryczna – k. 1267 – 1268.

Podczas przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego oskarżona M. P. (1) nie przyznała się do stawianego jej zarzutu i odmówiła składania wyjaśnień (k.438-440).

W toku rozprawy oskarżona przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej czynu. Wyjaśniła, że powodem jej działania było zmęczenie oraz stres związany z pracą; w ten sposób rozładowywała napięcie. Pobierała pieniądze

z kasy i przeznaczala je na drogie ciuchy, luksusowe torebki, na zycie, na dzieci. Nikomu nie mowila o tym – takze mezowi. Kupowala sobie tabletki na uspokojenie. W tym czasie zarabiala ok. 3.000 zł. miesiecznie na reke, a nadto miala dochody ze zlecenia dot. factoringu (do 1.000 zł. miesiecznie). Wina za swoje zle samopoczucie obarczyła nieodpowiednia organizacje istniejaca w firmie, brak odpowiednich narzedzi do pracy oraz naciski ze strony przelezonych (Zarzadu (...) S.A.). Oskarzona tłumaczyła, iz czesto zostawala po godzinach pracy oraz pracowala w weekendy, w domu, aby nalezyte wywiazac sie ze wszystkich swoich obowiazkow. Przyznala, ze stracila kontrole nad swoim zachowaniem, zapetlila sie, to bylo silniejsze od niej. Oskarzona wyjasnila, ze zaluje tego, co zrobila i jest jej wstyd; nie uchyla sie od odpowiedzialnosci i oswiadczyla, ze zamierza zaciagnac pozyczke w miare mozliwosci i zaczac splacac kwoty przywlaszczonego mienia. Z przywlaszczonych kwot nic nie odlozyla, wszystko zostalo skonsumowane.

Podczas kolejnego przesluchania w toku rozprawy oskarzona wyjasnila, ze przyznaje sie do pobrania gotowki z kasy na podstawie dokumentow, ktore sama podpisala. Dodala, ze w soboty lub w domu nadrabiala zaleglosci; pomagal jej w tym takze maz i dlatego byly maile na jego prywatna skrzynke. Powtorzyla, ze jest jej przykro, nie kontrolowala danej sytuacji, nie mogla sie powstrzymac od pobierania pieniedzy. Przyznala, ze powinna zadoscuczynic pokrzywdzonemu. Dodala, ze kupowala leki na uspokojenie oraz nasenne.

(wyjasnienia oskarzonej M. P. – k.990v-991v, k.1060)

Sąd zważył, co następuje:

Zważywszy na całokształt zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonej M. P. (1) w niniejszym wyroku nie budzą żadnych wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny – zasadniczo bezsporny pomiędzy stronami niniejszego postępowania – Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień samej oskarżonej, przyznającej się generalnie do stawianego jej zarzutu, na podstawie zeznań świadków przesłuchanych w toku postępowania, tj. głównie pracowników pokrzywdzonej spółki, a także uwzględniając bogatą dokumentację zabezpieczoną w toku postępowania, jednoznacznie obrazującą przestępczą działalność oskarżonej. Ważną rolę odegrały też dowody w postaci opinii biegłego rewidenta oraz biegłego grafologa. Dowody te wzajemnie korespondują ze sobą, dając jasny i logiczny obraz mechanizmu, jakim posługiwała się oskarżona w celu przywłaszczenia środków pieniężnych – zgodny z opisem przedstawionym w treści aktu oskarżenia, bazującego na ustaleniach biegłego rewidenta.

Sąd uznał zasadniczo za wiarygodne wyjaśnienia złożone w toku procesu przez oskarżoną M. P. (1), w których względnie dokładnie przedstawiła charakter swojej pracy oraz motyw swojego działania, w tym również sposób spożytkowania przywłaszczonych środków. Oświadczyła wprost, że jest jej wstyd za zaistniałą sytuację, przeproszała pokrzywdzonego, oferowała przystąpienie do naprawienia szkody. Opisane przez oskarżoną okoliczności pozostają w zgodności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności znajdują one potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków, jak również w treści dokumentacji księgowej spółki. Nadto, jak wynika w prosty sposób z zasad doświadczenia życiowego, które Sąd musi brać pod uwagę podczas oceny przeprowadzonych w toku procesu dowodów, logicznym jest, iż oskarżona bezpodstawnie nie przyznawałaby się do popełnienia zarzucanego jej czynu, gdyby w rzeczywistości go nie dokonała. Na wiarygodność omawianych wyjaśnień oskarżonej wskazuje również ich spójny, logiczny oraz konsekwentny charakter. A zatem, Sąd z powyższych względów, oceniając wyjaśnienia oskarżonej co do jej przyznania się, faktu pobierania środków z kasy i celu wydatkowania pieniędzy nie znalazł podstaw, aby odmawiać im waloru wiarygodności.

Z pewną ostrożnością należało natomiast podejść do oceny podawanych przez oskarżoną okoliczności, który miały – w ogólnym wyrazie tych wypowiedzi – usprawiedliwiać nieco jej postępowanie. Chodzi tu o rzekomo wyjątkowo stresujące warunki pracy, presję ze strony przelezonych, nadmiar pracy. Należy podkreślić, że niewątpliwie praca oskarżonej nie była lekka, gdyż pełniła ona funkcję kierowniczą, posiadała wysokie stanowisko i zadaniowy czas pracy, jednakże z zebranych dowodów, w tym zeznań innych pracowników tej samej spółki nie wynika bynajmniej, aby warunki te były drastycznie niekorzystne. Nadto – czemu nie zaprzecza oskarżona - nie ujawniono, aby z tego powodu składała ona jakiegokolwiek wnioski służbowe, aby zwracała się do przelezonych o zmianę tych warunków, o wsparcie

osobowe. Z drugiej strony z zeznań świadków, a także z opinii biegłego rewidenta (k.1057) wynika, że podejmowane przez oskarżoną działania mające za zadanie ukrycie, zamaskowanie tworzonych niedoborów w kasie były z pewnością bardzo czasochłonne, a nawet mogły stanowić równowartość czasową kolejnego etatu. Nie ulega więc wątpliwości, że te właśnie czynności absorbowały czas i uwagę oskarżonej, co musiało się odbić na jej obciążeniu w ramach jej pobytu w pracy, a także tłumaczyło konieczność pracy po godzinach, czy w domu. Logicznym jest także i to, że osoba mająca nieczyste intencje dąży do ukrycia przed otoczeniem swojej działalności, a zatem praca w weekendy lub w domu mogła oskarżonej zapewnić komfortową w tych warunkach dyskrekcję jej poczynąń. Z tych powodów wyjaśnienia oskarżonej, choć subiektywnie mogą być uzasadnione, należy potraktować jako próbę złagodzenia własnej odpowiedzialności karnej i element przyjętej linii obrony.

Szczególną wartość dowodową posiadają niezwykle szczegółowe zeznania złożone przez świadków P. G. (1), A. S. (1) oraz A. B. – odpowiednio dyrektora finansowego, kierownika działu windykacji, kierownika kontroli wewnętrznej i audytu oraz główną księgową spółki (...). Do obowiązków świadka P. G. (1), związanych z jego stanowiskiem pracy należał między innymi nadzór nad Zespołem (...), w którym funkcję kierownika pełniła oskarżona, a zatem był on jej bezpośrednim przełożonym. Świadek ten, po powzięciu informacji o nieprawidłowościach finansowych w spółce, powołał zespół złożony z pracowników oraz firmy zewnętrznej do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji, a zatem miał on szeroką wiedzę na temat działalności oskarżonej. Opisał też mechanizm maskowania przez oskarżoną dokonanych wypłat. Podobnie Sąd ocenił zeznania świadka A. S. (1), albowiem świadek nadzorowała prace zespołu powołanego w celu przeanalizowania dokumentacji księgowanej i wyselekcjonowania z niej transakcji budzących zastrzeżenia. Świadek wskazała na sposób pracy zespołu i osiągnięte rezultaty. Podobnie jak i świadek G. świadek A. S. wskazała na brak współpracy ze strony oskarżonej w zakresie wyjaśnienia przyczyn niedoborów finansowych. Z kolei A. B., decyzją dyrektora finansowego o zmianie podległości służbowej, przejęła obowiązki pracownicze oskarżonej. Jej zadaniem było uporządkowanie ksiąg rachunkowych, jak również określenie stanu środków pieniężnych spółki, tym samym świadek ta, podobnie jak świadek A. S. (1) dysponowała bogatą dokumentacją księgową, niezbędną do wyliczenia wysokości przywłaszczonego przez oskarżoną mienia. Co istotne – wartość środków pieniężnych wyprowadzonych ze spółki przez oskarżoną wskazana przez audyt zewnętrzny zasadniczo koresponduje z kwotą niedoboru w kasie spółki ustaloną przez świadka A. B.. W ocenie Sądu omawiani świadkowie są wiarygodni, zaś składane przez nich zeznania są spójne, logiczne oraz korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w niniejszej sprawie dotyczącymi mechanizmu prowadzącego do przywłaszczenia środków pieniężnych przez oskarżoną. Świadców nie mają żadnego interesu w pomawianiu oskarżonej, zaś wyjaśnienia oskarżonej nie są zasadniczo sprzeczne z relacjami wymienionych świadków (z wyjątkiem omówionych wyżej warunków pracy w firmie (...)).

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków – pracowników oddziału spółki (...) S.A. – S. K., Z. N., P. D., P. K., P. J., R. R.. Osoby te na polecenie oskarżonej wypłacały na podstawie dowodów KW z kasy oddziału środki pieniężne, a zatem ich zeznania w ogólnym zarysie są niemal identyczne. Zgodnie wymienieni świadkowie potwierdzili sposób działania oskarżonej oraz wyjaśnili przyczyny, dla których na niektórych pokwitowaniach odbioru gotówki brak jest podpisu osoby odbierającej, aczkolwiek w ich zeznaniach pojawiają się nieznaczne rozbieżności dotyczące podpisów osób trzecich, tj. pracowników podległych oskarżonej. Niemniej jednak mają one mniejsze znaczenie, albowiem przedmiotem ustaleń faktycznych są jedynie dowody, na których jednoznacznie stwierdzono autentyczność wyłącznie pisma oskarżonej. Oskarżona potwierdziła relacje tych świadków, przyznając, że pobierała pieniądze z kasy tego oddziału. Świadców ci wskazują na inne osoby działające na polecenie oskarżonej, co znajduje potwierdzenie w zeznaniach tych właśnie osób, tzn. świadków K. R. i A. P.. Zeznania omawianych świadków były spójne, logiczne, nie pozostawały ze sobą w istotnej sprzeczności, znajdowały one również w przeważającej części potwierdzenie w dokumentacji księgowej oraz w zeznaniach innych świadków – pracowników dokonujących analizy przedmiotowych dokumentów – tym samym uznano je za wiarygodne.

Na wiarę zasługiwały także zeznania świadków K. R. (1), M. M. (1) oraz A. P. (1), które to osoby pracowały w centrali spółki (...) S.A. na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń finansowych w D. Rozliczeń (...). Ich bezpośrednią przełożoną była oskarżona M. P. (1). Zeznania wymienionych świadków były w znaczącej mierze zbieżne; z ich treści jednoznacznie wynika, że świadkowie ci nie mieli wiedzy o tym, na jakie cele w rzeczywistości były przeznaczane

wypłacone środki pieniężne z kasy oddziału. Jest to logiczne, gdyż to oskarżona zlecała im wypłatę, po czym pieniądze przejmowała, a nadto to oskarżona odpowiadała za dalsze losy tej gotówki. Szczegółowo świadkowie przedstawili charakter oraz organizację pracy działu oraz obowiązki każdego jego pracownika związane z pełnionym stanowiskiem. Zeznania te cechowała spójność, logika wywodów oraz konsekwencja, a także uzupełniały się one z zeznaniami innych świadków – pracowników spółki. Odnośnie wysokiego poziomu życia oskarżonej oraz luksusowego wyposażenia jej mieszkania zgodne zeznania złożyły K. R. i M. M., co wynika z faktu, że obie były w tym mieszkaniu i mogły zaobserwować wyposażenie mieszkania, a nadto w pracy oskarżona opowiadała im o swoich inwestycjach (np. kuchni za 70.000 zł.). Odnośnie drogiej odzieży nabywanej przez oskarżoną zeznania te znajdują też potwierdzenie w wyjaśnieniach samej oskarżonej. Należy też wskazać, że omawiani świadkowie nie pozostają w żadnym konflikcie z oskarżoną i nie mają powodów, aby podawać na jej niekorzyść nieprawdziwe okoliczności. Z tych względów Sąd przyznał im walor wiarygodności.

Sąd, ustalając stan faktyczny uwzględnił zebrane w sprawie dokumenty, w szczególności uzyskane od pokrzywdzonej spółki (...). Szczególną wartość dla ustaleń faktycznych niniejszej sprawy mają dokumenty księgowe w postaci dowodów KW i dowodów wpłaty, wydruków raportów kasowych, raportów gotówkowych, zestawienia wypłat z kasy oddziału. Dokumenty te stanowią materialny ślad przestępczej działalności oskarżonej, który zawsze musi pozostać po wykonaniu danej operacji – niezależnie od woli sprawcy. Sąd przyznał walor wiarygodności informacjom przekazanym przez (...) S.A., w tym dotyczącym wykonywania przez oskarżoną czynności z zakresu rachunkowości oraz charakteru i zakresu obowiązków związanych ze sprawowanym stanowiskiem, albowiem wynikają one z posiadanych przez pokrzywdzonego dokumentów źródłowych, a nadto są one zgodne z zeznaniami świadków – pracowników spółki. W ocenie Sądu za wiarygodny należy uznać także protokół przeszukania mieszkania oskarżonej, wydruk z bazy CEL, gdyż dokumenty te zostały sporządzone przez funkcjonariuszy w sposób przewidziany w KPK i nie budzą wątpliwości w zakresie swej autentyczności i prawdziwości.

Ustalenia w zakresie uprzedniej niekaralności oskarżonej Sąd poczynił na podstawie nie budzących wątpliwości informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Dokument ten został sporządzony fachowo, przez osobę do tego upoważnioną. Tym samym dowód ten uznać należy za w pełni wiarygodny.

Podobnie ocenić należy wywiad środowiskowy sporządzony przez kuratora sądowego, gdyż jest on jasny, szczegółowy i wyczerpująco opisuje istotne elementy dotyczące osoby oskarżonej, jej środowiska rodzinnego, kariery zawodowej, funkcjonowania społecznego.

W toku postępowania uzyskano opinię biegłego z zakresu oceny pisma ręcznego (w tym pisemną uzupełniającą opinię grafologiczną). Sąd uznał obie opinie za wiarygodne w całości, bowiem sporządzone zostały przez specjalistę z danej dziedziny, zgodnie z zasadami wiedzy i sztuki. Treść owych opinii jest jasna, spójna oraz wyczerpująca. Wnioski zaś w niej zawarte są jednoznaczne, kategorycznie, a także nie pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonej M. P.. W toku procesu nie pojawiły się jakiegokolwiek zastrzeżenia dotyczące jakości tego dowodu.

Jako wiarygodną Sąd ocenił także opinię biegłego rewidenta, stanowiącą istotny dowód w czasie czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Biegły pracował na dokumentach źródłowych uzyskanych od pokrzywdzonego (konta rozrachunkowe dotyczące obrotu gotówką, dokumenty KW i KP, raporty kasowe, polecenia księgowania (PK). Dokumenty te były w tym czasie kompletne, co wynika z zeznań biegłego (k.1059). Przeprowadził on kompleksową i gruntowną analizę tych dokumentów w powiązaniu z zapisami zawartymi w księgach (...) spółki (...) – otrzymane dokumenty źródłowe sprawdzał z kontami rozrachunkowymi i w wyniku tych operacji ustalił, że przekazano mu kompletną dokumentację źródłową, pozwalającą na dokonanie wyliczeń w zakresie niedoboru gotówki w kasie. Swoje metody badawcze dokładnie opisał w treści opinii, dzieląc nadto oceniane dowody KW na podpisane przez oskarżoną (czytelnym podpisem) oraz te, które są podpisane nieczytelnie, podpisem innej osoby lub w ogóle nie zawierają podpisu, co umożliwiło selekcję tych danych na potrzeby procesu karnego. Przedstawił argumentację, z jakiego powodu uznał, że wypłaty z kasy centralnej, przy użyciu loginu oskarżonej, musiały zostać dokonane właśnie przez M. P.. Szeroko opisał metody stosowane przez oskarżoną, zmierzające do zaciemnienia obrazu w dokumentacji księgowej, a mające na celu ukrycie jej procedury przed ewentualnymi czynnościami kontrolnymi. Podczas przesłuchania

w toku rozprawy biegły poszerzył swoją argumentację, odpowiadając na szczegółowe pytania Sądu oraz stron. Wywody te są jasne, szczegółowe, ze wskazaniem konkretnych przykładów (np. polecenia księgowania, fałszowanie wyciągów bankowych, czy manipulowanie obrotem tzw. „środków w drodze”, poprzez księgowanie tych kwot na innych kontach). Opinia ta jest opinią rzeczową i fachową, a zatem nie było żadnych podstaw do podważenia jej wiarygodności. Strony także nie zgłaszały zastrzeżeń natury merytorycznej do treści i wniosków omawianej opinii. Oskarżona sygnalizowała jedynie, że ogranicza swoje przyznanie się do dokumentów z jej podpisem, co też biegły uwzględnił w swej opinii, rozbijając wyliczane kwoty na pozycje cząstkowe (załączniki 1-4 oraz załącznik nr 5).

W ocenie Sądu wiarygodna jest także opinia biegłych lekarzy psychiatrów, uzupełniona w formie ustanej w toku rozprawy. Biegli jednoznacznie ocenili poczytalność oskarżonej, wywodząc swoją ocenę z osobistego badania oskarżonej, a także odnosząc się do treści jej wyjaśnień składanych w toku rozprawy. Rzeczowo uzasadnili też, z jakich powodów natury medycznej (psychiatrycznej) bez wpływu na zagadnienie poczytalności oskarżonej pozostają ujawnione u niej zaburzenia nerwicowe oraz sugerowana w ramach linii obrony, rzekomo niepoohamowana chęć dokonywania zakupów. Na gruncie medycznym wskazali na brak psychopatologicznego podłoża takich zachowań, mających na celu dość prosto rozumiany pęd do poprawy swojej sytuacji materialnej. W toku rozprawy biegli wyjaśniali szczegóły swojej opinii pisemnej, odpowiadając logicznie na wszystkie pytania obrony. W tym stanie rzeczy opinia ta jest z pewnością opinią pełną i jasną, a zatem może w sposób prawidłowy realizować swoje zadania procesowe.

Mając na uwadze opisane wyżej ustalenia i rozważania Sąd uznał, że oskarżona M. P. (1) dopuściła się popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia, aczkolwiek przy nieco zmienionym opisie tego czynu – w kilku jego elementach. Konieczność owych zmian wynika z przebiegu postępowania dowodowego i poczynienia przez Sąd nieco innych ustaleń, niż zaproponowane przez oskarżyciela publicznego.

Nieprawidłowo określono w treści zarzutu datę końcową czynu na maj 2012 roku, albowiem w załączniku nr 4 do opinii biegłego rewidenta wskazano, że ostatni dowód KW (nr 528) własnoręcznie podpisany przez oskarżoną (biegły grafolog potwierdził autentyczność podpisu oskarżonej) został sporządzony w dniu 21.08.2012 r. Zatem to ta data stanowi cezurę czasową i tak też wskazano w opisie czynu przypisanego oskarżonej.

Kolejna rozbieżność dotyczy kwoty łącznej przywłaszczonego przez oskarżoną mienia. Prokurator w treści zarzutu wskazał kwotę 1.817.100 zł, zaś biegły rewident w swojej opinii wskazał nieco wyższą kwotę (ponad 2 mln zł.), gdyż operował także dowodami KW zawartymi w załączniku nr 5 do opinii, tj. podpisanymi przez inne osoby, podpisanymi nieczytelnie oraz bez podpisu, jak i pominiętymi w toku obecnego procesu kwotami wynikającymi z bilansu otwarcia. Prokurator – wykorzystując cząstkowe wyliczenia biegłego - słusznie dostrzegł więc różnicę pomiędzy cywilnoprawnym, a karnistycznym rozumieniem pojęcia szkody, eliminując kwoty wynikające z ww. załącznika nr 5 i bazując jedynie na kwotach z załączników nr 1-4 (KW podpisane czytelnie nazwiskiem oskarżonej), pomniejszonych o kwoty dokonanych wpłat do kasy centralnej (wymieniane oddzielnie przez biegłego w treści opinii co do każdego roku), a nadto powiększonych o wypłaty dokonane przez oskarżoną z kasy centralnej (prawa kolumna tabeli z k.397).

W toku rozprawy ta, ograniczona już kwota, musiała zostać dalej zweryfikowana, gdyż oskarżona jednoznacznie podała, że potwierdza jedynie wypłaty dokonane na podstawie dowodów KW zawierających jej podpis. Jest to zasadniczo zgodne z koncepcją oskarżenia. Sąd, zgodnie z zasadą in dubio pro reo (art. 5 §2 kpk), do wartości szkody nie mógł zatem wliczać kwot wynikających z dowodów KW, co do których zachodzi wątpliwość, iż nie zostały one własnoręcznie podpisane przez oskarżoną. Z kolei biegły grafolog, opiniujący w toku postępowania przygotowawczego, sporządził opinię opierając się o materiał dowodowy uzyskany wyłącznie od prokuratora (łącznie 278 dowodów KW), dysponując tym samym mniejszą liczbą dowodów KW, niż biegły rewident (załączniki 1-4). Sąd zażądał więc od oskarżyciela posiłkowego przedłożenia wszystkich brakujących dowodów KW, tj. ujętych w opinii biegłego rewidenta (zał. 1-4), a nie przebadanych dotąd przez biegłego grafologa. Wynika to z faktu, że część wymienionych dowodów biegły rewident po badaniu zwrócił pokrzywdzonej spółce. Spośród tych dowodów nie wszystkie zostały przekazane obecnie do dyspozycji Sądu. Dalsze obniżenie wysokości szkody wynika zatem z braku

przekazania przez (...) S.A. następujących dowodów KW: (...) (2009r.), (...) (2009r.), (...) (2009r.), (...) (2010r.) oraz KW bez numeru (20.12.2010r.). Skoro dowody te (dowody z dokumentu) nie zostały uzyskane i nie było możliwe poddanie ich weryfikacji grafologicznej, kwoty te należało pominąć przy wyliczaniu wartości szkody. Po uzupełnieniu opinii biegłego grafologa o przekazane przez oskarżyciela posiłkowego dowody KW okazało się, że dodatkowo na jednym z nich podpis o treści (...) (mimo, że jest to podpis czytelny) nie został przez oskarżoną własnoręcznie nakreślony (dowód KW nr (...) z dnia 25.09.2009 r.), co powodowało dalszą korektę szkody o kwotę 3.000 zł., wynikającą z tego dokumentu.

Dlatego też Sąd dokonał wyliczenia szkody, przyjmując kwotę wskazaną w treści zarzutu (1.817.100 zł), odejmując od niej łącznie kwotę 25.500 zł. z dowodów KW, które nie zostały przekazane przez pokrzywdzonego, a nadto ww. kwotę 3.000 zł. z KW nr (...). Ostatecznie tak wyliczona szkoda opiewa na kwotę 1.788.600 zł. Należy podkreślić, że jest to wartość bezsporna, najbardziej korzystna dla oskarżonej, gdyż oparta wyłącznie na podpisanych przez nią osobiście dowodach KW (w części nie rozliczonej) oraz wypłatach z kasy centralnej wskazanych przez biegłego w treści opinii (wyłącznie na loginie oskarżonej), co do których wydruki były generowane z nazwiskiem oskarżonej i brak jest uzasadnienia dla przypisania ich innej osobie (zeznania biegłego - k.1056- 1057).

Sąd uzupełnił także opis czynu zaproponowany przez oskarżyciela publicznego także o element dotyczący wypłat dokonanych przez oskarżoną z kasy centralnej, albowiem w treści zarzutu wymieniono jedynie wypłaty z kasy oddziału – przy wskazanej szkodzie w kwocie obejmującej oba źródła wypłat. Nie ulega przy tym wątpliwości, że czyn stanowiący przedmiot rozpoznania Sądu w niniejszej sprawie winien być identyfikowany nie tylko poprzez treść zarzutu aktu oskarżenia (który może podlegać modyfikacjom), lecz w oparciu o ustalone zdarzenie historyczne stanowiące przedmiot osądu, opisane także w uzasadnieniu aktu oskarżenia. W tym zakresie prokurator powołała się w swej skardze na wszystkie kwoty wypłacone przez oskarżoną (także z kasy centralnej), opisane w przywołanej w akcie oskarżenia opinii (...).

W ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, że oskarżona M. P. (1) dopuściła się przestępstwa przywłaszczenia mienia na szkodę (...) S.A. (art. 284 §1 kk). Zachowanie sprawcy czynu wymienionego powyżej polega na przywłaszczeniu cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa, które należy rozumieć jako rozporządzenie, jak swoją własnością, cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym, z wykluczeniem osoby uprawnionej. Zgodnie z przyjętą w polskiej literaturze i orzecznictwie zmodyfikowaną wersją przywłaszczenia – tzw. teorią substancji, przywłaszczenie polega nie tyle na nabyciu własności rzeczy przez przywłaszczającego, do którego nie może dojść z uwagi na okoliczności przejścia rzeczy, lecz na postępowaniu z rzeczą „jak właściciel”, to jest tak, jakby przysługiwało mu odpowiednie prawo do rzeczy. Do znamion przedmiotowego przestępstwa nie należy zabór rzeczy ruchomej, lecz włączenie legalnie posiadanej, cudzej rzeczy do swojego majątku (tak wyrok Sądu Najwyższego z 2 września 2004 roku, II KK 344/03, LEX nr 137458). Oskarżona M. P., wydając polecenia wypłaty i odbierając środki pieniężne należące do pokrzywdzonego z kasy tak oddziałowej, jak i centralnej, postąpiła z nimi tak, jakby była ich właścicielem, co oznacza, że włączyła je do swojego majątku i spożytkowała (wydała) na własne cele, co sama przyznała w swych wyjaśnieniach.

W tym miejscu należy wskazać, co oczywiste, że art. 115 §9 kk obejmuje pojęciem „rzeczy ruchomej” również pieniądź w formie materialnej, a zatem także pobraną przez oskarżoną gotówkę.

Z uwagi na to, że oskarżona przywłaszczyła mienie o wartości 1.788.600 zł., kwalifikacja prawna z art. 284 §1 kk musiała zostać uzupełniona o przepis art. 294 §1 kk, który przewiduje surowszą odpowiedzialność karną sprawcy dopuszczającego się przestępstwa określonego w art. 284 §1 kk w stosunku do mienia znacznej wartości – na mocy art. 115 §5 kk wartość ta obecnie (oraz w czasie czynu) to 200.000 zł.

Uwzględniając kwalifikację prawną przyjętą w tej części przez oskarżyciela publicznego, Sąd uznał zachowania oskarżonej podejmowane w okresie od stycznia 2009 do sierpnia 2012 roku za jeden czyn zabroniony – czyn ciągły w rozumieniu art. 12 kk. Oskarżona działała w bardzo krótkich odstępach czasu, najczęściej kilkudniowych lub kilkunastodniowych, a sposób tego działania świadczy o tym, że jej zamiarem było stałe, zaplanowane uzyskiwanie środków na własne potrzeby przy użyciu tego samego mechanizmu – pobierania gotówki z kasy oddziału lub centrali

spółki (...) S.A. Jej cykliczne, systematyczne zachowania opisane w części wstępnej niniejszego uzasadnienia można zatem określić jako przestępstwo popełniane „na raty”. Oskarżonej towarzyszył ten sam, z góry powzięty zamiar, które realizowała w dłuższym okresie czasu, opisanym w treści wyroku.

Warunkiem niezbędnym do przypisania sprawcy przestępstwa przywłaszczenia jest ustalenie, że działał on w zamiarze bezpośrednim – kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą (lub prawem majątkowym) tak, jakby był on właścicielem (animus rem sibi habendi). O zachowaniu umyślnym można mówić wtedy, gdy sprawca obejmuje swoją świadomością wszystkie istotne elementy czynu, wszystkie podstawowe znamiona, natomiast wyznacznikiem tego, że sprawca obejmuje swój czyn świadomością, a zatem umyślnością, jest jego zamiar (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 20 lipca 1999 r., sygn. akt II Aka 136/99, OSA 2000/5/38). Zachowanie oskarżonej M. P. było bez wątpienia działaniem umyślnym. Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonej, w których wskazuje ona, że miała świadomość działania na szkodę spółki, ale nie mogła się rzekomo pohamować. Także ukrywanie i maskowanie tego procederu świadczy o zamiarze bezpośrednim popełnienia przypisanego jej przestępstwa, gdyż czynności te są nierozdzielnie związane z istotą omawianego czynu. Oskarżona zdaje sobie też sprawę z tego, iż będzie musiała oddać pobrane środki pieniężne.

Z całą pewnością można oskarżonej także przypisać winę odnośnie przypisanego jej czynu. Oskarżona miała możliwość postąpić w sposób zgodny z prawem i zarabiać na życie swoją pracą w spółce, albowiem jej wynagrodzenie oscylowało nieco powyżej średniej krajowej, tj. w granicach 4.000 zł netto (nadto na podobnym poziomie zarabiał jej mąż). Uczyniła jednak odmiennie, pragnąc w ten sposób uzyskać łatwe środki na doraźne obracanie się w luksusie i życie na zbyt wysokim – w stosunku do jej możliwości - poziomie. Dodatkowo oskarżona była w tym czasie osobą w pełni poczytalną; znała i rozumiała podstawowe normy moralne, społeczne i prawne, a zatem powinna była i mogła się im podporządkować, czego jednak nie uczyniła.

Za przypisane oskarżonej przestępstwo – zagrożone karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności – Sąd wymierzył jej karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z dyspozycją art. 53 kk przy określaniu wymiaru kar Sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności mających wpływ na ten wymiar, a zwłaszcza motywy i sposób działania sprawcy, stopień społecznej szkodliwości czynu, w tym rozmiar szkody, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste oskarżonej.

Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął:

- uprzednią niekaralność oskarżonej oraz jej pozytywną opinię środowiskową; oskarżona dotąd nigdy nie wchodziła w konflikt z prawem, zaś w miejscu pracy oceniana była jako rzetelny i sumienny pracownik; prowadziła też poprawne życie rodzinne, realizując z dobrym rezultatem swoje role społeczne jako żona i matka;
- fakt przyznania się oskarżonej – co do zasady - do zarzuconego jej czynu i wyrażenie skruchy z powodu popełnienia przestępstwa; nadto oświadczenie, iż nie uchyła się ona od odpowiedzialności za swój czyn;
- zachowanie oskarżonej po popełnieniu przestępstwa – próba naprawienia szkody w części; oskarżona przekazała kwotę 2.000,00 zł. z tego tytułu na rachunek bankowy pokrzywdzonej spółki (k. 1406), aczkolwiek moment tej wpłaty (na dzień przed zamknięciem przewodu sądowego) oraz symboliczna w istocie jej wysokość (wobec wartości szkody) znacznie ogranicza wagę tej okoliczności i pozwala uznać, że działanie to ma na celu jedynie uzyskanie doraźnej korzyści procesowej.

Natomiast jako okoliczności obciążające przy wymiarze kar należy przyjąć:

- rażące nadużycie zaufania, którym obdarzył oskarżoną pracodawca; oskarżona sprawowała odpowiedzialne i samodzielne (kierownicze) stanowisko – miała szeroki zakres kompetencji i miała sprawować pieczę nad finansami (...) S.A., nie zaś wykorzystywać te okoliczności do systematycznego uszczuplania majątku spółki;

- szczególnie wysoki stopień winy oskarżonej; oskarżona nie była osobą nie posiadającą środków do życia; wprost przeciwnie - miała dobrze płatną pracę, jej mąż również otrzymywał wynagrodzenie powyżej średniej krajowej; rodzina miała zabezpieczone warunki mieszkaniowe;
- stosunkowo długi okres przestępczej działalności oskarżonej (kilka lat);
- podejmowanie działań mających na celu zmylenie pokrzywdzonego, zaciemnienie zapisów księgowych i odwlekających w czasie fakt wykrycia nadużycia;
- fakt uczynienia sobie przez oskarżoną z popełnionego czynu stałego źródła dochodu umożliwiającego jej wygodne i dostatnie życie, wręcz luksusowe, niedostępne dla przeciętnego obywatela, życie ponad stan;
- bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, który przejawia się w wadze naruszonych przez oskarżoną podstawowych obowiązków pracowniczych nałożonych na nią przez pracodawcę, wykorzystując przy tym swoje doświadczenie i wiedzę uzyskaną podczas pracy w pokrzywdzonej spółce; ponadto stopień społecznej szkodliwości wymiennie podnosi rozmiar wyrządzonej szkody – 1.788.600 zł., która to kwota wielokrotnie przewyższa próg wskazany w treści art. 294 §1 kk i nie jest właściwe porównywanie jej do ogólnego majątku pokrzywdzonej spółki (obecnie w upadłości), ponieważ art. 294 §1 kk także nie odnosi się do tego typu kryteriów, lecz do wartości bezwzględnej.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonej M. P. kara pozbawienia wolności jest sprawiedliwa, słuszna oraz współmierna do opisanego wyżej stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu oraz stopnia jej winy, który oceniono jako wysoki. Zważywszy na okoliczność, iż kara ta oscyluje bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, zaś wobec oskarżonej istnieją przywołane wyżej poważne okoliczności obciążające, kary tej nie można uznać z pewnością za nadmiernie surową. Ma ona za zadanie wywrzeć wpływ na dalsze zachowanie oskarżonej i wdrożyć ją do przestrzegania porządku prawnego oraz skłonić do poszanowania cudzej własności – dobra o szczególnej wartości społecznej. Ma także nauczyć obowiązku ponoszenia konsekwencji swoich nieakceptowanych społecznie zachowań. Oskarżona działała z poczuciem wyjątkowej bezkarności, przez wiele lat, powodując bardzo wysoką szkodę, co musi skutkować realną karą, spełniającą wymogi nie tylko prewencji indywidualnej, ale i generalnej.

Okolicznością usprawiedliwiającą czyn oskarżonej nie może stanowić fakt, iż w tym przypadku zawiodły zarówno wewnętrzne mechanizmy kontrolne, jak i regulacje dotyczące sporządzania sprawozdań audytorskich. W istocie żadne, najlepsze nawet procedury nie są w stanie zabezpieczyć pracodawcy przed nieuczciwością swojego pracownika, a w szczególności pracownika z dużą wiedzą w zakresie organizacji firmy i doświadczeniem w stosowaniu procedur wewnętrznych. Oskarżona wykorzystała ową sytuację, podejmując działania maskujące swój proceder.

Biorąc pod uwagę ustalone w toku postępowania możliwości finansowe oskarżonej, a także fakt uzyskania korzyści majątkowej z popełnienia przestępstwa, w celu wzmocnienia wychowawczego oddziaływania kary pozbawienia wolności, w ocenie Sądu wskazane jest wymierzenie oskarżonej dodatkowo kary grzywny. Podstawę takiego rozstrzygnięcia stanowi art. 33 §2 kk przewidujący tzw. grzywnę kumulatywną (obok kary pozbawienia wolności) w przypadku, gdy sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub korzyść taką osiągnął. Ponadto w związku z tym, iż orzeczona kara grzywny ma zarówno pozbawić oskarżoną uzyskanych w ten sposób profitów, jak i stanowić element dolegliwości, relacje pomiędzy osiągniętą korzyścią a grzywną powinny być współmierne, tak więc im wyższa korzyść osiągnięta przez sprawcę, tym wyższa powinna być grzywna (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21 maja 2002 r. II AKa 114/02, Prok.i Pr.-wkl. 2003/2/14, KZS 2003/3/61). Jak wynika z wcześniejszych rozważań oskarżona niewątpliwie działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej popełniając czyn przypisany jej przez Sąd – mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu, w tym wysokość szkody oraz stopień winy oskarżonej – wymierzył grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych. Natomiast oceniając aktualne możliwości finansowe oskarżonej ustalono wysokość jednej stawki na kwotę 25 złotych, mając na uwadze fakt, że jest ona osobą stosunkowo młodą, zdolną do pracy. Sąd zważył, że oskarżona obecnie jest osobą bezrobotną, pozostającą na utrzymaniu męża, nie posiadającą żadnego istotnego majątku, poza nakładami poczynionymi na wyposażenie mieszkania. W perspektywie

oskarżona będzie musiała także naprawić szkodę na rzecz pokrzywdzonego. W tej sytuacji wymierzona grzywna mogła mieć jedynie walor wychowawczy (symboliczny), a jej wysokość winna umożliwić oskarżonej jej zapłatę z bieżących dochodów – po podjęciu zatrudnienia.

Wobec złożenia przez pokrzywdzonego – (...) S.A.- wniosku o naprawienie szkody na podstawie art. 46 §1 kk Sąd, mając na uwadze poczynione w tym zakresie ustalenia faktyczne, zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody w całości, w kwocie wynikającej z aktualnego stanu prawnego, tj. 1.786.600 zł. Jak wynika z zebranych dowodów oskarżona dotąd z tego tytułu wpłaciła na rachunek bankowy pokrzywdzonej spółki kwotę 2.000 zł., a zatem ta kwota została uwzględniona w treści orzeczenia.

Dowody rzeczowe w postaci dokumentacji finansowo – księgowej spółki na podstawie art. 230 §2 kpk zwrócono pokrzywdzonemu – (...) S.A. w upadłości układowej, albowiem dokumenty te zostały wytworzone przez system informatyczny pokrzywdzonego, obecnie są już zbędne w dalszym postępowaniu karnym, zaś mogą okazać się przydatne pokrzywdzonemu w dalszych działaniach prawnych.

Z kolei dowody rzeczowe nie należące do pokrzywdzonej spółki - w postaci terminarza, osobistych notatek oskarżonej oraz wydruków wiadomości elektronicznych - na mocy art. 230 §2 kpk zwrócono oskarżonej, jako przedmioty stanowiące jej własność.

Oskarżona M. P. (1) w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego korzystała z pomocy ustanowionego jej obrońcy z urzędu w osobie adw. A. Z.. Koszty pomocy prawnej udzielonej przez tego obrońcę nie zostały przez oskarżoną pokryte nawet w części, w związku z czym Sąd zasądził na rzecz obrońcy odpowiednie wynagrodzenie od Skarbu Państwa – w kwocie 1.845,00 zł. Wysokość wynagrodzenia Sąd wyliczył na podstawie stawek minimalnych, wynikających z § 14 ust.1 i 2 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348), uwzględniając kolejne terminy rozprawy oraz należny podatek VAT.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie obowiązujących w tej materii przepisów prawa, uwzględniając sytuację materialną i możliwości zarobkowe oskarżonej, a także nałożone na nią w niniejszym wyroku obciążenia o charakterze finansowym (naprawienie szkody, grzywna). Argumenty te przemawiają przeciwko obciążaniu oskarżonej kosztami procesu, albowiem koszty te powinny dotyczyć i obciążać bezpośrednio osoby skazane, nie zaś osoby im bliskie lub inne, z pomocy których one korzystają.